

Trolist glavnih likova Predvodi ga odlični Mijo Jurišić kao Leone, Predrag Ejds (u sredini) briljirao je u ulozi starog Glembya, a Anja Šovagović je đavolski efektna Castella

Čak 88. godina nakon što su napisani, na Dubrovačkim igrama prvi su put izvedeni **"Gospoda Glembajevi"**

Kompleksno čitanje Krleže bez katarze tragičnog kraja

Četverosatna premijera borila se s koncentracijom publike, a glumački su briljirali otac i sin Glemby – Mijo Jurišić i Predrag Ejds

Denis Derk
 denis.derk@vecernji.net
 DUBROVNIK

U vrijeme kada pravi partijaner tek idu u noćni klub u Revelinu, na terasi obližnje dubrovačke Umjetničke galerije završavala je prva dubrovačka festivalska dramska premijera. "Gospoda Glembajevi" u režiji i intenzivnoj dramaturškoj obradi neukrotivog prvaka hrvatske kazališne režije Zlatka Svibena sasvim su sigurno jedno od najkompleksnijih, i to ne samo kazališnih čitanja Krleže koje smo imali prilike gledati posljednjih desetljeća.

Asocijacije na aktualnosti

Ipak, gotovo četverosatna predstava koja se morala boriti i s glasnom i zatupljujućom glazbom iz obližnjih restorana, ali i s prirodnim padom koncentracije u publici zarobljenoj u neudobnim stolcima, do svoga se kraja nekako preuranjeno ispuhala. Katarzičnost tragičnoga kraja Krležine malograđanske epopeje o valjda blasfemičnom erotikom trokutu u kojem su jedna žena, supruga, majka i maćeha (barunica Castelli) i dva muškarca (otac i sin Ignjat i Leone Glemby) trajno ovjekovječena u rečenici "Gospod doktor zaklali su barunicu", tako je izostala. Sviben je i simbolično, ali i doslovno produžio "Glembajeve" i u mogući prostor skriven iza krvavog zločina

Anja Šovagović odsvirala je i "Vehni, vehni fijoлица", a Bojana Gregorić Vejzović s mjerom je odigrala Angeliku (dolje)

počinjenog škarama, iščitavajući Krležine zapise o Leoneu koji nakon dvanaestogodišnjeg boravka u ludnici ženi šogoricu, sestru Angeliku s kojom naposljetku ima i sina Leonea... U toj neravnopravnoj borbi između simboličnosti i doslovnosti, nekako se izgubio fokus dubrovačkih "Glembajevih" koji jednostavno nude puno previše znakova i poruka, glazbenih, likovnih i koreografskih, a onda i glumačkih sadržaja, ili krležijanskim jezikom rečeno, tu sve vrvi od juridičkih i dokaza i indicija, pa se lako izgubi kontrola. Na sreću, Sviben nije svoje dubrovačke "Glembajeve" opteretio ionako prečitim asocijacijama na pad jednog današnjeg hrvatskog magnata te je tako očuvao umjetnički dignitet i predstave i teksta. Odabir

Umjetničke galerije je, ako zane-marimo buku, odličan i u njoj su se iskazali i scenograf Leo Vukelić i kostimografkinja Bjanka Adžić Ursulov. Efektna je i živa galerija glembajevskih mrtvih duša i svojevrstnog prijetećeg kora predvođena Pericom Martinović i pjevački odličnim Stjepanom Lachom koji prate glavne junake tijekom cijele predstave te izvode songove Zlatka Tandića i pod koreografskom paskom Staše Zurovca. Treba pohvaliti i Vedrana Komeričkog koji se uspio nametnuti kao kamerdiner, a scenski interesantan je i Lujo Kunčević kao Oliver.

Efektna scenografija i glazba

Vladimir Posavec Tušek odveć je rezervirani dr. Altmann, baš kao i Amar Bukvić u ulozi Silberbrandta ili Robert Bošković kao Ballocsanszky. No zato je više nego odličan samosvojni Mladen Vujčić kao Puba Fabriczy-Glemby ili agramerski precizan Damir Lončar kao dvolični stari Fabriczy. Trolist glavnih likova predvodi odlični Mijo Jurišić kao Leone današnjih dana, glumac opuštenih, prirodnih gesta koje su ipak u opreci sa deklamatorstvom gosa iz Beograda Predraga Ejdsusa koji je u ulozi starog Glembya briljirao. Osim što je na uvodnoj šetnji galerijom na violončelu odsvirala međimursku popijevku "Vehni, vehni fijoлица", Anja Šovagović Despot bila je đavolski efektna Castella, žena zavodnica i žena predator. A s pravom mjerom smjernosti i unutarnjeg mira u kreiranje sestre Angelike upustila se Bojana Gregorić Vejzović, koja kao da je sišla sa slike nekog starog majstora koji je pred očima imao model idealne ljepote za sva vremena. ●